

Könyörület istenfélelem nélkül?

Miután a „irgalmasság” évének megnyitójáról ma számos kommentárt meghallgattam és elolvastam, fellapoztam János Evangéliumából ezt a fejezetet (Jn 3,14-21): „Amint Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, aki azonban nem hisz, már ítéletet vont magára, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiában.”

És elgondolkodtam. Igaz, hogy Isten irgalmassága önmagában véve végtelen. De mennyire vagyunk biztosak abban, hogy hatásában is végtelen? Isten mindig megbocsáthat, végtelenül gyakran. De biztosak vagyunk abban, hogy valóban végtelenül gyakran megbocsát nekünk?

Ezt gondoltam: Isten, bár öröktől fogva végtelenül irgalmas, megengedte a bukott angyal és követőinek elkárhozását, méghozzá rögtön az általuk elkövetett első bűn után.

Majd tovább gondolkodtam: Igaz, hogy Isten könyörületes. De nem igaz az is, hogy egyúttal igazságos is? Az istenfélelem erénye nem arra szolgál nekünk, hogy ne ringassuk magunkat olyan illúziókban, hogy Isten irgalmasságával visszaélhetünk és tovább sértegethetjük Őt?

Miért nem mondják ezt is? Néhány híres mondatot őriz az emlékezetem ezzel kapcsolatban:

Nagy Szent Vazul írja: *Az irgalmas Istenre hivatkozni, de az igazságosra nem, egyet jelent azzal, hogy Istent saját aljasságunk cinkosának tekintjük.*

Szent Ágoston mondja: *Az irgalmasságban való puszta remény sok lelket megtévesztett és elveszejtett.*

Ligouri Szent Alfonz-Mária mondja: *Az Isten irgalmasságában való bizonyosság több lelket taszított a pokolba, mint Isten igazságossága, mert az irgalmasságára való vakmerő hagyatkozás, megtérés nélkül és a bűn ellen való küzdelem nélkül, kárhozatba dönt.*

„Deus non irridetur – Isten nem hagy magából gúnyt üzni.” (Gal 6,7)

Miért nem tanítják hát, hogy Isten irgalmassága abból áll, hogy a megtérő, bűnbánó bűnöst visszafogadja? Tudatosítanunk kell magunkban, hogy a mostaninál is rosszabb dolgok jönnek...

Ettore-Gotti-Tedeschi

(pénzügyi szakember és bankár, 2009-től 2012-ig a Vatikáni Bank elnöke, jelenleg az Osservatore Romano és az Il Sole-24Ore gazdasági lap cikkírója)